

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Θέμα: Οι πολίτες θέλουν να μάθουν τι πραγματικά συνέβη στη δίκη Βαξεβάνη- Στουρνάρα.

«Το ενδιαφέρον την κοινωνίας για το τεράστιο σκάνδαλο στη υγεία και την εμπλοκή των οποίων προσώπων σε αυτό είναι δεδομένο. Ο δημοσιογράφος καλείται να κάνει τη δουλειά του. Έχει υποχρέωση να αναδείξει την όποια απάτη υπάρχει, με βάση τους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Η δημοσιοποίηση ενός σκανδάλου που αφορά το δημόσιο συμφέρον και τους πολίτες είναι επιδίωξη, ευχή και όχι ποινικό αδίκημα. Το δικαστήριο, με την έρευνα για το αληθές των καταγγελιών εκκρεμή και σε εξέλιξη, καταδικάζει έναν δημοσιογράφο όχι επειδή συκοφαντεί (γιατί πιθανότατα είναι αληθή όσα γράφει), αλλά με τη δικαιολογία της απλής δυσφήμισης, χωρίς καν να λάβει υπόψη το δικαιολογημένο ενδιαφέρον από τους πολίτες, δηλαδή καταδικάζει τη δημοσιοποίηση της υπόθεσης. Ουσιαστικά καταδικάζει τον δημοσιογράφο επειδή έκανε τη δουλειά του.

Η αυτονόητη λογική σκέψη και με δεδομένες τις συνέπειες μιας καταδικαστικής απόφασης είναι ότι το κάνει για εκφοβισμό, δημιουργία αποθαρρυντικού κλίματος στο μέλλον για τους υπόλοιπους δημοσιογράφους και γενικότερα για το δημοσιογραφικό λόγο ώστε να μη θιγεί και να μην εκτεθεί δημόσια κανένα δημόσιο πρόσωπο με δημόσιο σκάνδαλο.

Η πραγματική δυσφήμιση γίνεται από τη δικαστική εξουσία δημοσιογραφία και κατά συνέπεια στόχος και άμεσο αποτέλεσμα είναι ο περιορισμός της, η φίμωσή της, η αποθάρρυνση της και η αποκοπή της από το κυρίαρχο έργο της: να ενημερώνει έγκυρα την κοινωνία για ό,τι δεν πηγαίνει καλά, για τη διαφθορά, για τα σκάνδαλα και για τα εκατομμύρια που διακινούνται εν αγνοία του πολίτη ο οποίος έτσι και αλλιώς πληρώνει το μάρμαρο μέσα στην κρίση. Ας το ακούσει αυτό η Δικαιοσύνη, στόχος της οποίας είναι πρωτίστως το δίκαιο του κοινωνικού συνόλου και όχι το δίκαιο του ισχυρού. Αν επιδιώκει να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας».

Τα ανωτέρω δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα DOCUMENTO στις 6/08/2017 και φέρουν την υπογραφή της Δέσποινας Παπαδοπούλου, αναπληρώτριας καθηγήτριας στο τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου. Το άρθρο εγράφη μετά την καταδικαστική απόφαση εις βάρος του γνωστού μαχητικού δημοσιογράφου Κώστα Βαξεβάνη.

Το δημοσίευμα δεν ήταν ψευδές, αλλά δεν έπρεπε να γραφτεί. Το δημοσίευμα δεν ήταν συκοφαντικό, αλλά δεν... δικαιούσθε διά να ομιλείτε. Με αυτή την αντιφατική λογική το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας προσπάθησε να κρατήσει μια επικίνδυνη ισορροπία. Έκρινε, δηλαδή, ότι ναι μεν ο Κώστας Βαξεβάνης δεν συκοφάντησε τη Λίνα Στουρνάρα, αλλά δεν είχε το δικαιολογημένο

ενδιαφέρον για να ασχοληθεί με την εμπλοκή της στο υπό δικαστική έρευνα σκάνδαλο του ΚΕΕΛΠΝΟ. Μια απόφαση που επί της ουσίας θέτει υπό «δικαστική επιτροπεία» το ρεπορτάζ και την ανεξάρτητη και κριτική δημοσιογραφία.

Αθώς ο Κώστας Βαξεβάνης για την κατηγορία της συκοφαντικής δυσφήμισης διά του Τύπου που του είχε αποδοθεί έπειτα από μήνυση της Σταυρούλας Νικολοπούλου- Στουρνάρα για την υπόθεση του ΚΕΕΛΠΝΟ, ενοχή όμως η κριτική και αδέσμευτη δημοσιογραφία.

Αυτό είναι σε ελεύθερη μετάφραση το δια ταύτα της απόφασης που εξέδωσε το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας έπειτα από πολυήμερη ακροαματική διαδικασία, το οποίο ναι μεν αναγνώρισε ομόφωνα στον δημοσιογράφο καλή πρόθεση και ότι το δημοσίευσμά του δεν ήταν ψευδές, καταρρίπτοντας έτσι το αρχικό κατηγορητήριο, όχι όμως και το δικαίωμά του στο δικαιολογημένο ενδιαφέρον, το οποίο βαφτίστηκε «απλή δυσφήμιση» με αποτέλεσμα μια οκτάμηνη καταδίκη με τριετή αναστολή.

Πρόκειται για μια απόφαση η οποία πέτυχε το οξύμωρο σχήμα, να «ικανοποιεί» εν μέρει και τις δύο αντίδικες πλευρές, επί της ουσίας όμως καταφέρει καίριο πλήγμα στον πυρήνα της μαχητικής και ανεξάρτητης δημοσιογραφίας, που είναι και το μεγάλο διακύβευμα, όπως χαρακτηριστικά έγραψε η δημοσιογράφος Κατερίνα Κατή και όπως μια μεγάλη μερίδα των Ελλήνων πολιτών θέτει.

Τι πιστεύει η Κυβέρνησή σας; Απαντήστε στη ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ:

1. Πρέπει να τίθεται υπό «δικαστική επιτροπεία» το δικαίωμα του δημοσιογράφου να ασκεί δριμεία κριτική σε δημόσια πρόσωπα για ζητήματα δημόσιου συμφέροντος και μάλιστα για γεγονότα που δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως ψευδή;
2. Εσείς τι πιστεύετε, όταν δεν έχουμε συκοφαντία, όπως αποδείχτηκε εν προκειμένω, δικαιολογημένο δημοσιογραφικό ενδιαφέρον πρέπει να είναι ποινικώς κολάσιμο;
3. Πως γίνεται το δημοσίευμα να μην είναι ψευδές, αλλά το δικαιολογημένο ενδιαφέρον του δημοσιογράφου να κρίνεται ως «δυσφήμιση»;
4. Πρόκειται να πάρετε την νομοθετική πρωτοβουλία προκειμένου να κλείσετε τις «τρύπες» που τυχόν υπάρχουν στην νομοθεσία που ισχύει, ώστε να προστατευθεί το θεμελιώδες δικαίωμα στον δημοσιογραφικό έλεγχο;

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος